

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/908/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414224213
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4414224213.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci žalobcu: Wüstenrot poisťovňa, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 17, IČO: 31 383 408, zastúpený Mgr. Miroslav Vilím, advokát, so sídlom v Bratislave, Michalská 9, proti žalovanej: E. Q., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom Z. I., zast. opatrovníčkou Dášou Šuminovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Nové Zámky, o zaplatenie 136,40 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 12. júna 2015 č. k. 18C/47/2015-33, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 16,50 eura titulom súdneho poplatku a v sume 59,14 eura titulom trov právneho zastúpenia do rúk právneho zástupcu žalobcu Mgr. Miroslava Vilíma, advokáta, so sídlom Bratislava, Michalská 9 do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 20,03 eura do rúk právneho zástupcu žalobcu Mgr. Miroslava Vilíma, advokáta, so sídlom Bratislava, Michalská 9 do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 136,40 eura s úrokom z omeškania 5,5 % ročne zo sumy 136,40 eura od 06. 07. 2012 do zaplatenia a k rukám právneho zástupcu žalobcu Mgr. Miroslava Vilíma, advokáta, Michalská 9, 811 01 Bratislava náhradu trov konania vo výške 16,50 eura a trov právneho zastúpenia vo výške 29,29 eura, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 115a ods. 1, 2, § 156 ods. 3, § 200ea ods. 1 OSP a § 788, § 790 písm. b), § 796 ods. 1, § 801 ods. 1, 2, 3, § 803 ods. 1 Občianskeho zákonníka a na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi žalobcom ako poisťovateľom a žalovaným ako poistníkom bola uzatvorená poistná zmluva v súlade s § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka, predmetom ktorej bolo investičné životné poistenie pre zdravie a dôchodok. Účastníci si v poistnej zmluve dohodli mesačné poistné obdobie so začiatkom poistenia od 06. 02. 2012 a žalovaný sa zaviazal platiť za každé mesačné poistné obdobie poistné vo výške 33 eur. Žalovaný si svoju povinnosť platiť poistné neplnil a zameškané poistné nezaplatil ani v lehote do jedného mesiaca po doručení výzvy žalobcu, preto v zmysle ustanovenia § 801 ods. 2 Občianskeho zákonníka poistenie žalovaného zaniklo, a to ku dňu 05. 07. 2012. Žalobcovi vznikol súčasne v zmysle § 803 ods. 1 Občianskeho zákonníka nárok na zaplatenie poistného za celú dobu poistenia až do jeho zániku, celkovo v sume 136,40 eura. Súd, prejednávajúc sporovú vec, v ktorej bolo povinnosťou účastníkov poskytnúť súdu skutkové tvrdenia a tieto v konaní preukázať, nemal preukázané, že žalovaný zaplatil žalobcovi splatné poistné sume 136,40 eura. Žalovaný si v tomto smere nespĺnil ani povinnosť tvrdenia skutkových okolností, z ktorých by vyplývalo zaplatenie splatného poistného. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť dlžné poistné. Zároveň žalobca žiadal priznať úroky z omeškania z nezaplatenej istiny, a to vo výške 5,5 % ročne zo

sumy istiny od 06. 07. 2012 do zaplattenia. Keďže žalovaný sa dostal do omeškania s platením poisného dňom nasledujúcim po dni splatnosti poisného za to-ktoré poisné obdobie, najneskôr sa však poisné za celé obdobie poistenia stalo splatným dňom zániku poistenia, t. j. 05. 07. 2012. Preto, ak si žalobca uplatnil nárok na zaplattenie úrokov z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni zániku poistenia, t.j. od 06. 07. 2012, súd mu v žalobcom uplatnenej sadzbe 5,5% ročne v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka príslušenstvo pohľadávky priznal. Pri výške sadzby úrokov z omeškania vychádzal súd z nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z. v aktuálnom znení, podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba ECB predstavovala ku dňu omeškania 1% ročne, teda žalobca, domáhajúc sa priznania úroku z omeškania vo výške 5,5%, si uplatnil úroky z omeškania v nižšej ako zákonnej výške, preto mu súd vyhovel. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 OSP a § 150 ods. 2 OSP tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania spočívajúcu v zaplattenom súdnom poplatku vo výške 16,50 eura a trovy právneho zastúpenia vo výške 29,29 eura. Žalobcovi vznikli trovy konania titulom zaplatteného súdneho poplatku za návrh na začatie konania, a keďže bol zastúpený advokátom, aj trovy právneho zastúpenia. Advokát si uplatnil trovy právneho zastúpenia spolu vo výške 59,14 eura za dva úkony právnej služby spočívajúce v prevzatí zastúpenia a v podaní písomného návrhu na začatie konania podľa § 10, § 14 ods. 1 písm. a) a b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. V drobnom spore má súd podľa § 150 ods. 2 OSP možnosť znížiť alebo nepriznať náhradu trov konania, ak sú neprimerane vysoké k uplatňovanej pohľadávke. O drobný spor ide aj v tejto veci, pretože žalobca si v ňom uplatňuje pohľadávku vo výške 136,40 eura s príslušenstvom. Trovy konania, ktorých náhradu si žalobca uplatnil, súd považuje, vzhľadom k výške pohľadávky, za neprimerane vysoké, preto žalobcovi priznal iba náhradu súdneho poplatku vo výške 16,50 eura a náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby vo výške 29,29 eura (16,60 + 7,81 eura spolu s 20% DPH). Súdny poplatok bol žalobca povinný zaplatiť, preto mu jeho náhrada bola priznaná v plnej výške. Pokiaľ ide o trovy právneho zastúpenia, vzhľadom na druh a právnu náročnosť vykonaných úkonov a hromadné podávanie obdobných návrhov zástupcom žalobcu, ako aj skutočnosť, že vo veci ide o drobný spor, dospel súd k záveru, že trovy právneho zastúpenia sú aj vzhľadom k uplatnenej pohľadávke žalobcu neprimerane vysoké a je odôvodnené zníženie náhrady trov právneho zastúpenia, pričom za primerané zníženie považoval súd ich zníženie tak, že priznal žalobcovi trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby spočívajúci v podaní návrhu na začatie konania na súd vo výške 29,29 eura (16,60 + režijný paušál 7,81 eura a 20% DPH). V súlade § 149 ods. 1 OSP zaviazal súd žalovaného zaplatiť náhradu trov konania na účet právneho zástupcu žalobcu.

Proti tomuto rozsudku v časti náhrady trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, namietajúc nesprávne právne posúdenie veci, ako aj existenciu iných väd, ktoré viedli k nesprávnemu a nezákonnému zníženiu náhrady trov konania. Návrhu žalobcu bolo vyhovené v plnom rozsahu, avšak v časti uplatnených trov konania boli žalobcovi priznané trovy konania vo výške 29,29 eura. Právny zástupca žalobcu si uvedomuje skutočnosť, že rozdiel medzi požadovanou a priznanou náhradou trov právneho zastúpenia sa javí ako nepatrný, avšak má za to, že odôvodnenie rozhodnutia o znížení trov konania nemá oporu v zákone. Má za to, že súd na zistený skutkový stav aplikoval nepríslušnú právnu normu a súčasne svojim rozhodnutím porušil základné právne princípy, na ktorých je OSP vybudovaný a ktoré sú súčasne garantované ústavou. Z ustanovenia § 150 ods. 2 OSP vyplýva, že aplikácia predmetného ustanovenia je možná iba v prípade, ak sú súbežne splnené dve podmienky, a to ide o drobný spor a hodnota vyčíslených trov je neprimeraná k výške uplatňovanej pohľadávky. O neprimeranosti uplatnených trov je možné hovoriť iba v tom prípade, ak sú rovnaké alebo vyššie ako nárok, ktorý je predmetom sporu. Pri posudzovaní primeranosti vyčíslených trov je však potrebné zohľadniť viacero kritérií, ako dôvod podania žaloby, počet relevantných úkonov vykonaných v priebehu konania. Teda aj pri drobných sporoch, pri ktorých by nemali trovy prevyšovať hodnotu uplatnenej pohľadávky, nemožno bez ďalšieho uzavrieť, že tieto sú neprimerané, aj keď ich výška presahuje hodnotu sporu. V predmetnom konaní v žiadnom prípade nemožno hovoriť o neprimeranosti uplatnených trov. Nakoľko tieto boli vyčíslené za skutočne nevyhnutné úkony potrebné pre úspešné uplatnenie práva, resp. nároku. Suma 59,14 eura uplatňovaná žalobcom predstavuje najnižšie možné vyčíslenie trov konania, vzhľadom na úkony vykonané v priebehu konania a zároveň odzrkadľuje aj právnym zástupcom žalobcu skutočne vynaložené náklady. Z uvedených dôvodov má za to, že v danej veci neexistuje dôvod na aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 OSP. Podanie žaloby je výlučne dôsledkom porušenia povinností žalovaného riadne a včas platiť poisné a nevyvodenie následkov súdneho konania v podobe uloženia povinnosti nahradiť trovy konania a trov právneho zastúpenia je v rozpore s jednou zo základných

zásad občianskeho súdneho konania vyjadrenej v ustanovení § 1 OSP. Z uvedených dôvodov navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť a žalobcovi priznať plnú výšku uplatnených trov právneho zastúpenia. Žiadal priznať trovy odvolacieho konania v sume 29,99 eura.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania podľa § 220 OSP zmenil.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ svojím návrhom, doručeným súdu prvého stupňa dňa 19. 12. 2014, voči odporcovi domáhal zaplatenia istiny vo výške 136,40 eura. Zároveň žiadal, aby mu súd priznal náhradu trov konania, pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 eura a trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci - prevzatie zastúpenia a podanie návrhu na súd, spolu s DPH a paušálnou náhradou hotových výdavkov za 2 úkony, spolu vo výške 59,14 eura.

Súd prvého stupňa vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom, ktorý vo veci samej nadobudol právoplatnosť dňa 21. 07. 2015. Predmetom odvolacieho konania je výrok o trovách konania. Podľa § 137 OSP trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods.1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Ustanovenie § 142 OSP vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok sporového konania. To znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Náhrada je obmedzená na náhradu všetkých trov vynaložených na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Posúdenie účelnosti závisí od konkrétnych okolností tej-ktorej veci.

Podľa § 149 ods. 1 OSP ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 150 ods. 2 OSP ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

V ustanovení § 150 ods. 2 OSP je zdôraznená zásada, že v konaní úspešnému účastníkovi sa priznávajú účelne vynaložené trovy konania, no keďže ide o konanie s nízkou hodnotou sporu, možno pristúpiť k zníženiu trov, ktoré sú voči pohľadávke v drobnom spore neprimerané. Spravidla ide o právne veci s nízkou hodnotou sporu, v ktorých trovy konania niekedy predstavujú niekoľko násobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Cieľom súdnych konaní v takýchto veciach má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi, a preto nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Spoločnosti, ktoré takéto pohľadávky hromadne uplatňujú, majú možnosť výberu advokáta, ktorý pristúpi na uplatňovanie a vymáhanie takýchto pohľadávok za takých podmienok, že veriteľ nebude mať žiadnu ujmu a pre advokáta môžu tieto veci zostať, vzhľadom na ich množstvo, zaujímavé.

Z obsahu spisu je nepochybné, že aj v danej veci ide o drobný spor (§ 200ea OSP), pretože navrhovateľ si v ňom uplatnil istinu 136,40 eura, avšak nejde o hromadne uplatňovanú pohľadávku, pričom žalobca si vyčíslil trovy konania v sume 75,64 eura, teda v sume o čosi vyššej ako je polovica uplatnenej pohľadávky, pozostávajúcej zo súdneho poplatku v sume 16,50 eura a trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci v sume 59,14 eura. V danej veci odvolací súd dospel k záveru, že aj keď ide o drobný spor, nejde o hromadne uplatňovaný návrh, pričom žalobcom uplatnené trovy sú účelne uplatňované trovy (za prevzatie veci a podanie návrhu), vyčíslené v súlade s vyhláškou, vo výške o čosi vyššej ako je polovica uplatnenej pohľadávky, preto nevidel dôvody na ich krátenie podľa § 150 ods. 2 OSP. Z uvedených dôvodov dospel k záveru, že žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania

v plnej výške, teda v sume 75,64 eura, pozostávajúcej zo súdneho poplatku v sume 16,50 eura a z trov právneho zastúpenia v sume 59,14 eura za dva úkony právnej pomoci po 16,60 eura, režijného paušálu 2 x 8,04 eura a DPH v sume 9,86 eura v zmysle § 10 ods. 1, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v sume 20,03 eura, pozostávajúcu z jedného úkonu právnej pomoci - podanie odvolania v časti trov konania podľa § 10 ods. 1 a § 13 ods. 2 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, z režijného paušálu 8,39 eura podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky a DPH 3,34 eura podľa § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.